ARREST VAN HET HOF
5 november 1986 *

In zaak 160/85,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door L. Ferrari Bravo, hoofd van de afdeling diplomatieke geschillen, als gemachtigde, bijgestaan door O. Fiumara, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade,

verweerster,

betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door, in weerwil van de arresten van het Hof van 10 november 1981 (zaken 28 en 29/81, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2577 en blz. 2585), niet over te gaan tot omzetting in nationaal recht van 's Raads richtlijnen nrs. 74/561 en 74/562 van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, respectievelijk van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 18 en blz. 23),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, C. Kakouris, T. F. O'Higgins en F. Schockweiler, kamerpresidenten, G. Bosco, T. Koopmans, K. Bahlmann, R. Joliet en G. C. Rodríguez Iglesias, rechters,

advocaat-generaal: Sir Gordon Slynn
griffier: P. Heim

* Procestaal: Italiaans.

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling op 9 juli 1986,

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 9 juli 1986,

het navolgende

ARREST

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 23 mei 1985, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EEG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen, dat de Italiaanse republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door, in weerwil van de arresten van het Hof van 10 november 1981 (zaken 28 en 29/81, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2577 en blz. 2585), niet over te gaan tot omzetting in nationaal recht van 's Raads richtlijnen nrs. 74/561 en 74/562 van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg respectievelijk van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 18 en blz. 23).

2 In zijn arrest in zaak 28/81 stelde het Hof vast:

„Door niet binnen de voorgeschreven termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn nr. 74/561 van de Raad van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 18), is de Italiaanse Republiek een ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichting niet nagekomen."

3 In zijn arrest van dezelfde datum in zaak 29/81 stelde het Hof vast:

„Door niet binnen de voorgeschreven termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn nr. 74/562 van de Raad van 12 novem-

ber 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 23), is de Italiaanse Republiek een ingevolge het Verdrag op haar rustende verplichting niet nagekomen."

4 Voor de voorgeschiedenis van het geding en de middelen en argumenten van partij en wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hieronder slechts weergegeven voor zover dit noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

5 Van oordeel dat de Italiaanse Republiek geen uitvoering had gegeven aan 's Hofs arresten van 10 november 1981, heeft de Commissie na een briefwisseling met de Italiaanse regering de procedure van artikel 169 EEG-Verdrag ingeleid. Na de Italiaanse Republiek te hebben aangemaand haar opmerkingen te maken, heeft zij op 4 februari 1985 een met redenen omkleed advies uitgebracht. Toen aan dit advies geen gevolg werd gegeven, heeft zij het onderhavige beroep ingesteld.

6 De Commissie stelt dat de Italiaanse Republiek na de arresten van 10 november 1981 ingevolge artikel 171 EEG-Verdrag de nodige maatregelen had moeten nemen om een einde te maken aan de niet-nakoming van de krachtens het EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen, door genoemde richtlijnen in nationaal recht om te zetten. Verscheidene jaren na de uitspraak ervan zou de Italiaanse Republiek nog geen enkele maatregel hebben genomen om zich naar de arresten van het Hof te voegen.

7 De Italiaanse regering merkt op, dat een ontwerp van wet tot omzetting van richtlijn nr. 74/561 door de Kamer van Afgevaardigden was goedgekeurd, doch dat het einde van de legislatuurperiode had belet dat de parlementaire behandeling ten einde werd gevoerd en dat het ontwerp definitief werd vastgesteld. Bepalingen ter omzetting van de beide betrokken richtlijnen in nationaal recht zouden zijn opgenomen in wetsontwerpen die nog bij het huidige parlement in behandeling zijn.

8 Dienaangaande zij herinnerd aan de vaste rechtspraak van het Hof, volgens welke een Lid-Staat zich ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende verplichtingen niet ten exceptieve kan beroepen op be-

palingen, praktijken of situaties van zijn nationale rechtsorde. Volgens genoemde richtlijnen nrs. 74/561 en 74/562 hadden de nationale maatregelen al op 1 januari 1977 vastgesteld moeten zijn. In zijn arresten van 10 november 1981 heeft het Hof verklaard, dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de voorgeschreven termijn de bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van de richtlijnen, de krachtens het Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

9 Ingevolge artikel 171 EEG-Verdrag moest de Italiaanse Republiek de maatregelen nemen die nodig waren ter uitvoering van de arresten van het Hof. Dit artikel preciseert niet, binnen welke termijn die maatregelen genomen moeten worden. De uitvoering van een arrest moet echter terstond ter hand worden genomen en binnen de kortst mogelijke tijd worden voltooid. Dit is in casu niet geschied, daar sinds de uitspraak van bedoelde arresten al verscheidene jaren zijn verstreken.

10 Mitsdien moet worden vastgesteld dat de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen door, in weerwil van de arresten van het Hof van 10 november 1981 (zaken 28/81 en 29/81, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2577 en 2585), nog steeds niet de nodige maatregelen te nemen voor de uitvoering van 's Raads richtlijnen nrs. 74/561 en 74/562 van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, respectievelijk van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg (PB 1974, L 308, blz. 18 en blz. 23).

Kosten

11 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien de Italiaanse Republiek in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende, verstaat:

1) **Door in weerwil van de arresten van het Hof van 10 november 1981 (zaken 28 en 29/81, Commissie/Italiaanse Republiek, Jurispr. 1981, blz. 2577 en blz. 2585) nog steeds niet de nodige maatregelen te nemen ter uitvoering van 's Raads richtlijnen nr. 74/561 en 74/562 van 12 november 1974 inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg, respectievelijk van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 171 EEG-Verdrag op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.**

2) **De Italiaanse Republiek wordt verwezen in de kosten van de procedure.**

Mackenzie Stuart Kakouris O'Higgins Schockweiler

Bosco Koopmans Bahlmann Joliet Rodríguez Iglesias

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 5 november 1986.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart